

at Fredens Modsætning er jo Krigen, og derfor var det, jeg i den Forbindelse, at det ærede Medlem sagde, at vi bad saa smukt om Fred, spurgte det ærede Medlem, om han ønskede Krig paa dette Spørgsmaa. Efter min Formening er der ikke Grund til at stille Krav om Udvalgsbehandling; men naar den ønskes fra anden Side, gaar vi naturligvis med dertil. Saa kan vi i Udvalget se, hvor langt vi naar. Jeg har siddet længe nok her i Tinget til at have gjort den Erfaring, at selv om der fra denne Talerstol somme Tider falder nogle skarpe Ytringer fra de Herrer Socialdemokrater, kan de udmærket godt være ganske finke Folk at forhandle med, naar man sidder med dem i et Udvalg. Mange af dem skifter i Virkeligheden Karakter, naar de kommer op paa denne Talerstol. De er heldigvis ikke de samme, naar vi kommer til at forhandle med dem i en snævrere Kreds, og det er jo meget godt, at det er saaledes.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

H. P. Hansen (Sorø Amt): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Godtgørelse for Kontorhold til Embedslæger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2657).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Søren Svendsen: Da vi gennemførte den store Lov om Statens Tjenestemænd, havde vi ogsaa Spørgsmaalet om Kontorholdsgodtgørelse til de Tjenestemænd, hvem saadan tillægges, fremme, og det blev bestemt i Lovens § 40, at alle Bestemmelser om Kontorholdsvederlag skulde formes og fremsættes som selvstændige Lovforslag. Meningen dermed var at faa dette Forhold, paa samme Maade som mange andre ved-

rørende Statens Tjenestemænd, bragt ind i et fast Leje, saaledes at Rigsdagen fik nøje Indseende med Ordningen af disse Forhold, og saaledes at de blev ordnet efter samme System og samme Principper. Det er som Følge deraf, den højtærede Justitsminister har fremsat det foreliggende Lovforslag om Godtgørelse for Kontorhold til Embedslæger.

Jeg har i det hele ikke synderligt at indvende mod Lovforslaget, men kan tilsige mit Partis Støtte til, at Lovforslaget fremmes. Lovforslaget indeholder imidlertid et Princip, som jeg er noget betænkelig ved. Det foreslaas her, at samtlige Embedslæger, foruden Dækningen af deres almindelige Udgifter til Kontorhold, Porto, Papir o. s. v., tillige skal have et fast aarligt Bidrag til Lokaler og disses Opvarmning og Belysning. Det er efter min Mening et noget farligt Princip at komme ind paa. Jeg tror, det kan drage vidtrækkende Følger efter sig, hvis det virkelig skal være saa, at alle Statstjenestemænd, som kommer i Berøring med Publikum, skal tale med Folk o. s. v. og har Arbejde at udføre, der kræver Kontorer, ogsaa skal have en Hjælp til Anskaffelse af Lokaler og Lys og Varme i disse. Derfor haaber jeg, at der ved Lovforslagets videre Behandling, som jeg senere vil foreslaa sker i Lønningsudvalget, maa blive taget Hensyn dertil. Der er en Side ved denne Sag, som jeg ogsaa vil fremhæve, nemlig at Læger i al Almindelighed, saa vidt jeg ved, har en af Skattemyndighederne godkendt Ret til at fradrage et vist aarligt Beløb paa nogle Hundrede Kroner i deres Indtægt, netop paa Grund af, at de har hævdet, at deres Virksomhed som praktiserende Læger medfører, at de maa have saadanne Lokaler for at kunne udføre deres Praksis, og at det er rimeligt, de faar en Skattelettelse ved nogle Hundrede Kroners Fradrag i den skattepligtige Indtægt paa Grund af de særlige Udgifter, de saaledes har at afholde. Men under disse Omstændigheder vilde det være at give de vedkommende baade i Pose og Sæk, naar de samtidig skulde have et vist aarligt Beløb, 300 Kr., som det her er fastsat, for at holde disse Lokaler, renholde, opvarme og belyse dem. Derfor vil jeg fraraade, at man slaar dette fast i al Almindelighed, thi det kan have skadelige og vidtrækkende Følger for andre Tjenestemænds Vedkommende.

Der er et andet Forhold, jeg vil nævne. Der staar i Tjenestemandens Lovens § 40, at disse Kontorholdslove skal forelægges samlede og undergives en samlet Revision, første Gang i Aar og senere hvert femte Aar. Kunde der ikke være nogen Anledning til